

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

„Viešpats – savosios tautos stiprybė.“ Ši puiki introito malda, džiaugsmo ir vilties giesmė, išreiškia tvirtą krikščionių tikėjimą ir jų bebaimiškumą susidūrus su pavojumi. Gradualas, Aleliuja ir ofertorijus susiję su introitu. Juk būtent Dievo apvaizda padeda krikščionims dirbti dėl gėrio (kolekta).

Apaštalo skaitinys mums dar kartą primena: krikščionys turi pašventinti savo gyvenimą. Evangelija, pasakodama apie duonos padauginimą, kalba apie tai, kad Kristus gausiai duoda save kaip maistą palaikyti mūsų gyvybei, stiprindamas mus, kad nesvyruodami sektume paskui Jį.

Introitus

Ps. 27, 8–9. Dóminus fortitúdo plebis suæ, et protéctor salutárium Christi sui est: salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic haereditáti tuæ, et rege eos usque in sæculum.

Ps. 27, 1. Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum: ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódiás. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Romános. (6, 3–11)

Fratres: Quicúmque baptizáti sumus

Introitas

Ps 27, 8–9. Viešpats savo tautos stiprybė, tvirtovė savo pateptajam išgelbėti; gelbėk savo tautą, Viešpatie, ir palaimink savo paveldą, ir valdyk juos per amžius.

Ps 29, 1. Tavęs, Viešpatie, mano Dieve, šauksiuosi, nebūk man nebylus: juk, jeigu tylėsi, būsiu kaip tie, kurie žengia į Duobę.

Kolekta

Galybių Dieve, iš kurio kyla visa, kas geriausia, įtvirtink mūsų širdyse meilę Tavajam vardui ir pagausink mumyse dievotumą, puoselėk visa gera ir per savo gailestingumą saugok mumyse tai, ką išauginai. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams. (6, 3–11)

Broliai: Argi nežinote, jog mes visi,

in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulamus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est: ut destruat corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo: scientes quod Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro.

Graduale

Ps. 89, 13 et 1. Convertere, Domine, aliquantulum, et deprecare super servos tuos. **V.** Domine, refugium factus es nobis, a generatione et progenie.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 30, 2–3. **V.** In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum:

pakrikštytieji Kristuje Jėzuje, esame pakrikštyti jo mirtyje? Taigi krikštu mes esame kartu su juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą. Jei esame suaugę su jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo. Mes žinome, jog mūsų senasis „aš“ yra nukryžiuotas kartu su juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad daugiau nebevergautume nuodėmei. Juk kas miręs, tas išvaduotas iš nuodėmės. Jeigu esame mirę su Kristumi, tikime ir gyvenimą su juo. Mes žinome, kad, prisikėlęs iš numirusių, Kristus daugiau nebemiršta; mirtis jam nebeturi galios. Kad jis numirė, tai numirė nuodėmei kartą visiems laikams, o kad gyvena – gyvena Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuje.

Gradualas

Ps 89, 13 ir 1. Atsigręžk, Viešpatie, truputėlį ir pasigailėk savų tarnų. **V.** Viešpatie, tu tapai mūsų užuovėja per kartų kartas.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 30, 2–3. **V.** Tavimi, Viešpatie, vyliausi, lai nebūsiu sugėdytas per

in iustítia tua líbera me, et éripe me: inclína ad me áurem tuam, accélera ut erípias me. Alleluia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Marcum. (Marc. 8, 1–9)

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Iesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discíplis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce iam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: et si dimísero eos ieiúnos in domum suam, defficiet in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et respondérunt ei discípli sui: Unde illos quis póterit hic saturáre pánibus in solitúdine? Et interrogávit eos: Quot panes habétis? Qui dixérunt: Septem. Et præcépit turbæ discumbere super terram. Et accípiens septem panes, grátias agens fregit, et dabat discíplis suis, et appónerent, et apposuérunt turbæ. Et habébant piscículos paucos: et ipsos benedíxit, et iussit appóni. Et manducavérunt, et saturáti sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragmentis, septem sportas. Erant autem qui manducáverant quasi quátuor míllia: et dimísit eos.

Offertorium

Ps. 16, 5–7. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur

amžius; savuoju teisingumu išlaisvink mane ir išvaduok mane; palenk prie manęs savąją ausį, paskubėk mane išvaduoti. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Morkų tęsinys. (Mk 8, 1–9)

Anomis dienomis: vėl susirinkus gausiai miniai ir žmonėms neturint ko valgyti, Jėzus, pasišaukęs mokinius, tarė: „Gaila man minios, nes jau tris dienas žmonės pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. Jei paleisiu juos namo alkanus, jie nusilps kelyje, nes kai kurie yra atėję iš toli.“ Mokiniai jam atsakė: „O iš kur dykumoje gauti duonos jiems pavalgydinti?“ Jėzus paklausė: „Kiek duonos kepalėlių turite?“ Jie atsakė: „Septynis.“ Tada jis liepė žmonėms susėsti ant žemės. Paėmęs septynis kepalėlius, sukalbėjo padėkos maldą, laužė ir davė mokiniams dalyti, ir tie padalijo miniai. Jie dar turėjo kelias žuveles. Jėzus palaimino jas ir taip pat liepė dalyti. Jie valgė ir pasisotino, ir nuo likusių kąsnelių surinko septynis krepšius. O buvo apie keturis tūkstančius žmonių. Jis atleido juos ir netrukus, įsėdęs su mokiniais į valtį, nuplaukė į Dalmanutos sritį.

Ofertorijus

Ps 16, 5–7. Išbaik mano žingsnius savuosiuose takuose, kad nenuklysu-

vestígia mea: inclína áurem tuam, et exáudi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris: et has pópuli tui oblatiões benígnus assume: et ut nullús sit írritum votum, nullús vácuá postulátio, praesta: ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens, æterne Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes: Sanctus.

tų mano pėdos; palenk savąją ausį ir išgirsk mano žodžius; parodyk savo stebuklingą gailestingumą, nes tu gelbsti besiviliančius tavimi, Viešpatie.

Sekreta

Būk maloningas, Viešpatie, mūsų maldavimams bei šias savosios tautos atnašas meilingai priimk, ir kad neliktų neišgirsta nė viena malda ir nė vienas prašymas: suteik, kad tai, ko su tikėjimu prašome, sėkmingai pasiektume. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Communio

Ps. 26, 6. Circuibo, et immolábo in tabernáculo eius hóstiam iubilatiónis: cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Postcommunio

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis: tríbue, quæsumus; ut eórum et mundémur efféctu, et muniámur auxílio. Per Dóminum nostrum...

Komunija

Ps 26, 6. Apeisiu aplink ir aukosiu jo palapinėje gyriaus atnašą; giedosiu ir šlovinsiu Viešpatį.

Postkomunija

Pripildyti, Viešpatie, esame Tavųjų dovanų; suteik, prašome, kad ir jų veikimu būtume apvalyti, ir jų pagalba sutvirtinti. Per mūsų Viešpatį...